

Publicerad 2023-01-13 17:33 av Matts Eriksson

Persiennernas årstid

Persiennernas årstid

Ord 288

Sidor 2

Persiennernas årstid

Långa hängen av sidentyg
Längs rummets fönster krönta
Ett flor för solen
En slöja i skimrande vitt

Persiennernas årstid
Och solen i zenit
Vinkeln mot öst
Spegeln mot väggen
En kontinuerlig sträcka

Vädersträcken vilsna
Riktningen är den mot havet
Vi vet denna riktning mot vinden

Händerna spegelvända
Håller varandras värme
En gång gick en stig förbi
Och ett timglas stod på karmen

Det var så länge sedan
Att jag mindes knappt
Persiennernas skydd mot insyn
Fönstrens ögonlock blundar
Mot allt vi håller på avstånd

Sänk dig ner i vatten
Känn hur kroppens spända löser sig
Skymningen närmar sig
Sov i huset som skall rivas snart
Kroppens avslappnade flyta

Och andningen med lätthet
Svärtan dold i lungorna
Kalla gröna vågor slå mot klipporna
Ogästvänliga element

Nu är jag ett subjekt som kan välja
Fanns det en lång kedja av händelser
Där objekten gled över långsamt
Till subjekt som började handla

Jag letar efter tanken
Som kan förstå övergången överskridas
Och kroppens rörelser
Från tingens fall

Jag kan tala simultant
Med de flesta
Därför vet jag att allt språk
Och alla tankar
Utgår från själen
Och att själar kan nå själar

Hur skulle man då annars
Kunna säga orden samtidigt
Dra ihop musklerna samtidigt
Medan vi talar oavbrutit
I en evig monolog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Matts Eriksson med Poeter.se id #50865 innehar upphovsrätten